

2019 m. vasaris

PETRAS TARP MŪSŲ. „POPIEŽIUS – GENEROLAS BE ARMIJOS?“

1. Pažiūrėkime temą pristatantį filmuką.
2. Susipažinkime su mėnesio tema (galima panaudoti pateiktas skaidres):
  - a. Popiežiaus vizitas yra didelis įvykis. Dauguma žmonių nori pamatyti popiežių, tarytum kokią nors roko žvaigždę, žymų dainininką, garsų krepšininką ar svarbų politiką. Tiesą sakant, daugelis jį laiko pasaulio lyderiu arba „influenceriu“. Popiežius yra daugiau kaip milijardo trijų šimtų milijonų krikščionių ganytojas. Daugelis dainininkų ir politikų norėtų turėti tiek daug gerbėjų ir jiems atsidavusių žmonių! Lietuvoje, kaip ir kitur, daugelis žmonių norėjo paliesti popiežių, tarsi Evangelijos istorijoje iš Apaštalų darbų: „Žmonės net į gatves nešdavo ligonius ir ten guldydavo ant neštuvų bei lovų, **kad, Petruį praeinant pro šalį, bent jo šešėlis kristų ant guliniųjų**“ (Apd 5, 15). Kas iš tikrųjų yra popiežius? Siekiant paaiškinti Jo tarnystę, Bažnyčios istorijoje buvo naudojami uolos, raktų, sosto ir valtys simboliai. Popiežiškasis tvirtumas, sprendimų priėmimas, mokymo ir vadovavimo autoritetas vedė Dievo tautą. Norėdami suprasti popiežiaus vaidmenį ir tarnybą, turėtume keliauti atgal du tūkstančius metų prie Galilėjos ežero. **Popiežiaus tarnystės istorija prasidėjo netikėtai, vieną dieną, kai prie žvejo Petro priėjo Jėzus ir pakvietė: „Sek paskui mane.“** Pasibaigus stebuklingai žvejonei Petras suprato, kad Jėzus yra daugiau nei talentingas ir išpūdingas rabinas. Jis intuityviai, kaip Dievo akivaizdos priblokštas žmogus, parpuolė ant kelių ir tarė Jėzui: „Pasitrauk nuo manęs, Viešpatie, nes aš – nusidėjėlis!“ (Lk 5, 8). O Jėzus tarė Simonui: „Nebijok! Nuo šiol jau žmonės žvejosi“ (Lk 5, 10b). Kažkas panašaus atsitiko jaunajam Jorge Mario Bergoglio, kai Jėzus per išpažintį prisilietė prie jo širdies. Kai jo, jau išrinkto popiežiumi, pirmajame interviu žurnalistas paklausė: „Kas yra popiežius Pranciškus?“, jis atsakė po tylos akimirkos: „**Popiežius Pranciškus yra nusidėjėlis, į kurį Viešpats pažvelgė su meile ir gailestingumu.**“ Ir Petras, ir Pranciškus – jie abu patyrė Jėzaus gailestingumą. Tokia buvo Petro – panašiai ir popiežiaus Pranciškaus – ypatingo pašaukimo istorijos pradžia. Istorija prasideda pašaukimu ir nuolankumo reakcija. Mes visi prisimename Pranciškaus žodžius susitikime su kunigais ir vienuoliais Kauno arkikatedroje: „Ir melskitės už šitą vargšą vyskupą!“ Susitikime su jaunimu Vilniuje atsitiko kai kas labai galingo. Susitikimo pabaigoje visi ištiesė savo rankas ir meldėsi už popiežių. Jis priėmė šią maldą nuolankiai nuleidęs galvą. Tuo metu atmintin atėjo žodžiai iš Apaštalų darbų: „Taigi Petras buvo uždarytas kalėjime. **O Bažnyčia karštai meldėsi už jį Dievui**“ (Apd 12, 5).
  - b. **Jėzus pašaukė Petrą būti dovana Bažnyčiai.** Jam suteikiamas autoritetas (raktų simbolis), kad susiskaldymo situacijose galėtų būti vienybės pagrindas, kuris palaiko Bažnyčios šeimą kartu. Jam suteikta mokymo charizma – Magisteriumas (sosto simbolis), kad painiavos ir abejonių situacijose Bažnyčia rastų tikrąjį kelią pirmyn. Petras yra asmuo, kuris žino, kas yra Jėzus. Kai Jėzus Pilypo Cezarėjoje paklausė apaštalų, kuo jį laiko žmonės, „tada Simonas Petras atsakė: „Tu esi Mesijas, gyvojo Dievo Sūnus!“ Jėzus jam tarė: „Palaimintas tu, Simonai, Jonos sūnau, nes ne kūnas ir kraujas tai tau apreiškė, bet mano Tėvas, kuris yra danguje. Ir aš tau sakau, **tu esi Petras – Uola; ant tos uolos aš pastatysiu savo Bažnyčią** ir pragaro vartai jos nenugalės“ (Mt 16, 16–18). Ant šio stipraus ir nuolatinio išpažinimo yra pastatyta Bažnyčia! Bažnyčia, kuri priklauso Jėzui, o ne Petru! Uola yra senovinis ir visuomet naujas bei nepakeičiamas tikėjimo lobis, o ne besikeičiančios nuomonės ir požiūriai, nupučiami kaip smėlis (uolos simbolis).

- c. **Popiežius stiprina Bažnyčią Romoje ir visame pasaulyje. Šventoji Dvasia paskatino jį atvykti į Lietuvą šiuo istoriniu momentu.** Vyskupas Kęstutis Kėvalas pasidalijo, kaip popiežius jam pasakojo apie savo sapną, kuriame angelas sakė jam vykti į Lietuvą. Mes neturėtume tuo stebėtis. Šventasis Petras turėjo viziją, taip pat padedančių jam tarnauti (plg. Apd 10, 9–17). Popiežius kartais dalijasi savo pranašiškais jutimais. Apie Vilniaus jaunimo susitikimą jis sakė: „Aš galėjau jausti Jėzaus buvimą ten.“ Kaune, susitikimo su kunigais ir vienuoliais pradžioje, popiežius tiesiog tyloje apsižvalgė ir tada pasakė: „Visų pirma norėčiau išreikšti savo jausmą. Žvelgdamas į jus, už jūsų matau daug kankinių.“ Būdamas tikras Jėzaus mokinys ir tikras apaštalas, jis skelbė Jėzaus mirtį ir prisikėlimą. Jis minėjo kryžių, kančią, persekiojimus, bet kartu viltį ir džiaugsmą, prisikėlimą ir dangų. Jis kalbėjo apie Dievo, kuris yra tabernakulyje ir kito asmens veide ir žaizdose, artumą. **Per popiežiaus buvimą Dievas kažką sakė Lietuvai.** Jo žodžiais ir buvimu Dievas mums kalbėjo vartodamas palyginimų su mūsų upėmis, mūsų krepšinio komandomis, mūsų gėrimų pavadinimais. Panašiai ir Apaštalų darbuose pasakojama, kad Petras išgydė daugelį žmonių. Neturėtume stebėtis, jei kai kurie iš mūsų buvome išgydyti malone, Petro gauta iš Jėzaus tikėjimui sustiprinti. Galbūt jūs pažįstate ką nors, kas girdėjo popiežių, ir įvyko stebuklas. Tarsi žmonės būtų išgirdę: „Kelkis ir vaikščiok!“ (Apd 3, 6) ir dvasiškai buvo pastatyti ant savo kojų, kad tęstų tikėjimo piligrimystę. O gal tai jūs buvote? Galbūt jūs iki galo neišgirdote, ką sakė popiežius, o gal net neskyrėte tam tinkamo dėmesio? Nieko neprarasta! Jo žodžiai, jo žinia yra čia. Jie vis dar turi malonę pakviesti, sustiprinti, paliesti, įkvėpti ir atnešti džiaugsmo bei vilties.

3. Apmąstykite **popiežiaus Pranciškaus kalbos, 2018 m. rugsėjo 23 d. pasakytos Kauno arkikatedroje kunigams, pašvęstiesiems, seminaristams,** ištrauką.

Pradžioje sakiau, kad gyvenimas sekant Jėzumi nėra funkcionieriaus ar funkcionierės gyvenimas. Tai gyvenimas, kupinas Viešpaties meilės ir apaštalinio uolumo dėl žmonių. Pateiksiu tokią karikatūrą. Ką daro kunigas funkcionierius? Turi savo darbo laiką, savo biurą, atidaro savo biurą tam tikrą valandą, dirba darbą, uždaro biurą. O žmonės lauke. Žmonės neprisiartina. Brangūs broliai ir seserys, jei nenorite būti funkcionieriai, pasakysiu jums vieną žodį – artumas! Artumas, buvimas greta. Arti tabernakulio, veidas į veidą su Viešpačiu. Ir arti, greta žmonių. „Bet, tėve, žmonės neateina...“ Eik jų ieškoti! „Šiandienos jaunimas neateina.“ Sugalvok ką nors: oratoriją, kur pabūtum su jais, jiems padėtumei. Artumas žmonėms. Ir artumas Viešpačiui tabernakulyje. Viešpats nori jūsų kaip tautos ganytojų, vyrų ir moterų <...>. Artumas reiškia gailestingumą. Šiame krašte, kur Jėzus apsireiškė kaip Gailestingasis Jėzus, dvasininkas negali nebūti gailestingas. Ypač klausykloje. Pagalvokite, kaip Jėzus priimtų šį žmogų (ateinantį išpažinties). Juk tą vargšėlį jau pakankamai aptalžė gyvenimas! Leiskite jam patirti atleidžiančio Tėvo glėbį.<...>

Būti arti tabernakulio, melstis. Jausti tą sielos troškulį, apie kurį kalbėjau, ir būti kartu su kitais. Kunigiškoji tarnystė ir pašvęstasis gyvenimas yra ne funkcionierių, o gailestingų tėvų ir motinų gyvenimas. Ir jei jūs taip gyvensite, senatvėje jūsų šypsena bus nuostabi ir jūsų akys žibės! Nes jūsų siela bus pilna švelnumo, romumo, gailestingumo, meilės, tėvystės ir motinystės. Ir melskitės už šitą vargšą vyskupą. Ačiū!

4. Apmąstykite **Šventojo Rašto ištrauką (iš Evangelijos pagal Joną 21, 15–17):**

Papusryčiavus Jėzus paklausė Simoną Petrą: „Simonai, Jono sūnau, ar myli mane labiau negu šitie?“ Tas atsakė: „Taip, Viešpatie. Tu žinai, kad tave myliu.“ Jėzus jam tarė: „Ganyk mano avinėlius“. Ir antrą kartą Jėzus paklausė: „Simonai, Jono sūnau, ar myli mane?“ Tas atsiliepė: „Taip, Viešpatie. Tu žinai, kad tave myliu“. Jėzus jam pasakė: „Ganyk mano aveles“. Jėzus paklausė dar ir trečią kartą: „Simonai, Jono sūnau, ar myli mane?“ Petras nuliūdo, kad Jėzus trečią kartą klausia: „Ar myli mane?“ ir atsakė: „Viešpatie, tu viską žinai. Tu žinai, kad tave myliu“. Jėzus jam tarė: „Ganyk mano avis.“

5. Apmąstykite asmeniškai arba grupelėje pasidalykite **šiais klausimais**:

- a. *Kokia popiežiaus Lietuvoje pasakyta žinia labiausiai privertė mane susimąstyti ir padėjo apsispręsti ką nors keisti savo gyvenime?*
- b. *Kas padėtų man (mums, kaip parapijai ar bendruomenei) būti labiau ne funkcionieriumi, bet gailėstingumo liudytoju? Kaip galėtume atsiliiepti į Popiežiaus paraginimą „eiti jų (tų, kurie neateina) ieškoti“?*
- c. *Ką šiandien atsakyčiau, jei Viešpats manęs paklaustų: „Ar myli mane labiau negu šitie?“ Ką turėčiau keisti šiame santykiyje, kad drąsiau atsiliieptiau į Viešpaties man pavestą misiją?*

6. Turėdami galimybę pasižiūrėkite **vaizdo įrašą** su popiežiaus Pranciškaus kalbų ištraukomis Lietuvoje.

7. **Melskimės vasario mėnesiui skirtomis popiežiaus ir arkivyskupijos intencijomis, užbaikime susitikimą malda.**

Melskime už mūsų Šventąjį Tėvą Pranciškų, kad Viešpats Dievas, išrinkęs jį Petro įpėdiniu, padėtų jam skaityti laiko ženklus ir vesti Bažnyčią.

8. **Paklausykime giesmės** „Jėzus yra mano uola“ arba pagiedokime kartu.

9. Norėdami pasigilinti į šią temą asmeniškai **paskaitykite**:

Benediktas XVI. *Pasaulio šviesa. Popiežius, Bažnyčia ir laiko ženklai*. 2011, „Katalikų pasaulio leidiniai“.

Pranciškus. *Dievo vardas – Gailėstingumas*. 2016, „Baltos lankos“.

Tomas Viluckas. *Popiežiaus vardo žinia*. Katalikiškas mėnraštis šeimai „Artuma“, 2018/ 3. Šį ir kitus žurnalo tekstus mėnesio tema galima rasti artuma.lt >>

Kauno arkivyskupijos sielovados projektas

<https://kaunoarkivyskupija.lt/index.php?id=139&nid=6611&pg=1>

pastoracija@kaunoarkivyskupija.lt